

BOŽÍ ODMĚNOU JE SÁM BŮH**Geneze 15,1-7 Abram Hospodinovi uvěřil****Introit:**

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

První čtení Ř 4,1-5: Víra se počítá za spravedlnost

Co tedy řekneme o Abrahamovi, našem tělesném praotci? Čeho dosáhl? Kdyby Abraham dosáhl spravedlnosti svými skutky, měl by se čím chlubit - ale ne před Bohem! Co říká Písmo? 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.' Kdo se vykazuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti. Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost.

Text kázání Geneze 15,1-7:

Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: "Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna." Abram však řekl: "Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer." Abram dále řekl: "Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?" Hospodin však prohlásil: "Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna." Vyvedl ho ven a pravil: "Pohled' na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat." A dodal: "Tak tomu bude s tvým potomstvem." Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. A řekl mu: "Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi."

Nic se neboj

Abram zakusil chut' vítězství. Podařilo se mu ze zajetí osvobodit Lota a nejen jeho, ale přivedl zpět všechny sodomské zajatce i uloupený majetek. Navíc dostává požehnání. Je to požehnání od Malkisedeka šálemského krále a kněze Boha nejvyššího, krále pokoje. Abram uspěl, daří se mu, proč by se bál. A přece slyší od Hospodina neboj se. Moudrý člověk ví, že euforie do které se úspěšný člověk propadne, když se mu daří, není na místě. Zdrženlivost neznamená, že

člověk předvídá zlé časy, ale že si je vědom jen malého podílu na své celé situaci, že cítí odpovědnost, když se mu daří.

A věřící člověk cítí také bázeň před Bohem, který dává život a nabízí cestu a příležitost obstát. Je to Boží blízkost, kterou si člověk uvědomuje.

A Hospodinova blízkost vzbuzuje úzkost.

Nejde o strach z neznámého nebo strach, který člověka přepadá a demoralizuje při setkání s nepřítelem. Jde o bázeň, která přináší hluboký respekt a vědomí nesouměřitelnosti s Bohem a nezměrné vzdálenosti, kterou Boží existence navozuje. Kdo by se nebál, když si uvědomí, že je mu Bůh blízko. Mít bázeň před Bohem je jediná možná lidská reakce na setkání s ním.

Do všech těchto myšlenek a pocitů přichází k Abramovi ujištění, neboj se.

Neboj se člověče, život a úkol, který od Boha přijímáš a je před tebou s sebou nese i pevný štít, kterým je sám Bůh.

Přehojnou odměnou je Hospodin

Já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna, slyší Abram ve chvíli, kdy se vzdal odměny za vysvobození synovce Lota a sodomských obyvatel z rukou nepřátel. Osvobození druhých z nepřátelského sevření, ať uvnitř země nebo z napadení zemí cizí se většinou neděje jen z lásky ke svobodě druhých, ale bývá provázáno odměnou. Mezi jiným se nabízí vděčnost osvobozených, prostor k obchodu, přístup k řece, k moři, k nerostnému bohatství. Abram odmítá majetek, odmítá výhody vítěze, ale přijímá požehnání a požehnání směřuje dopředu. Požehnání je mu závdavkem dalšího vítězství. Odměnu, která mu byla nabídnuta odmítl, ale nezůstal vůči odměně hluchý. Ve svém srdci přece jen touží po odměně a Bůh na jeho touhu slyší. Abrame, toužíš po odměně? Tady je. Já jsem tvá odměna, ne jakákoli, ale přehojná odměna.

Obdivujeme lidi, kteří překonali mnoho utrpení, mnoho dřiny a není to na nich vidět. Jsou úspěšní ve svém povolání, vynikají skromností a v rozhovoru moudrostí. Obrazem takového člověka je právě zemřelá čembalistka Zuzana Růžičková. Nemusíme vědět nic o tom, jestli jsou tito lidé věřící, to je mezi nimi a Hospodinem. Přesto se nemohu zbavit dojmu, že vnitřní síla lidí podobných profesorce Růžičkové nevychází z nich samotných, ale je svědectvím přehojné odměny pramenící ze štítu, kterým je Hospodin.

Co mi chceš dát

Abram nechápe, co mu Bůh říká a stále má na paměti, že odměna je něco, co se dá uchopit. Možná se Abram pokouší svou otázkou s Hospodinem smlouvat. A co mi chceš dát, bude se mi to líbit? nemohl bych si vybrat? Ano, je tady něco, co mě trápí, nemám potomka. Kdo bude po mně dědit? Za Abramovou otázkou je nevyřčená, ale opakovaná prosba, dej mi dědice. A zdůvodnění zní možná banálně, komu připadne můj dům? Nejde však jen o majetek. Abramova otázka je, otázkou po smyslu Božího povolání. Dědic je ten, kdo převezme otcovu vůli, poslání, v Abramově případě jeho ochotu naslouchat Božímu hlasu. Víru nemůžeme zdědit, ale můžeme se pokusit porozumět víře svých otců a matek, můžeme být připraveni dar víry přijmout.

Pro Abrama znovu platí neboj se. Má přijmout odměnu, kterou je Boží zaštitění. Podívej se na nebe a sečti hvězdy. Člověk nedokáže hvězdy sečíst, ale může přijmout Bohem nabízenou odměnu a své obavy, své nejistoty a tíhu života nechat ve správě toho, který hvězdy sečíst umí.

„Vezměte na sebe mé jho“, říká Ježíš „a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočnutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

Abram Hospodinovi uvěřil

Abram Hospodinovi uvěřil. Na rozdíl od víry v zázračnou moc byliny, víry v nějakého léčitele, či víry k vědeckému objevu, znamená Abramova víra uvěřit Hospodinu jako dárci života, svěřit Hospodinu svůj život a spoléhat na něj jako štít ve svém hledání správné cesty.

Připočetl mu to jako spravedlnost

Letos si připomínáme pětisté výročí Lutherovi reformace. Jeho veliké trápení nad otázkou spasení skončilo, když přijal zprávu apoštola Pavla z listu Římanům, že spasení si člověk nemůže zasloužit. Ano, spaseni budou spravedliví, ale ti, které ospravedlnil Bůh, když jim víru připočetl jako spravedlnost. Stejně jako kdysi Abramovi. Všechny lidské pokusy se zachránit, zachránit, spasit národ, všechny činy k záchraně demokracie nebo lidstva vychází vniveč bez víry a spoléhání na Hospodina. Je to Boží milost, ze které žijeme dýcháme.

V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu

Ne Abram s Bohem uzavřel smlouvu, ale Bůh uzavřel smlouvu s Abramem. Ohnivou pochodeň, která prošla mezi kusy obětního zvířete přijal Abram jako

zaslíbení. Boží štít tady není kvůli synu, na kterého stále čeká, ale kvůli všem dalším dobám a všemu potomstvu víry.

Je zde úzká cesta, cesta, která vede napříč vychozenými cestičkami různých náboženství. Abram uslyšel Hospodinův hlas a vydal se na vnějšně nezajištěnou cestu víry, ale již na jejím začátku se setkává s tajemným Malkisedekem králem pokoje a knězem Boha nejvyššího. Poznává, že už od počátku není ve víře Hospodinu sám.

Abram musel mít trpělivost a jeho spoléhání na Hospodina dostalo podobu, kterou nelze měřit na dny, měsíce a nakonec ani roky. Ještě se toho hodně událo než mu Hospodin daroval syna, který se stal dědicem jeho domu a následovníkem ve víře. Kdo by se byl tenkrát nadál, že Abrahamova smlouva s Hospodinem bude přinášet plody statisícům lidí a po dlouhá staletí a v Ježíši Kristu trvá a platí dodnes pro všechny Abrahamovi potomky ve víře, pro židy i pohany, pro otroky i svobodné, pro muže i ženy, pro nás všechny, kterým Bůh víru počítá za spravedlnost. Amen.

Poslání:

Hospodinu vzdejte chválu při citaře, zpívejte mu žalmy s harfou o deseti strunách. Zpívejte mu novou píseň, hřejte dobře za hlaholu polnic. Neboť slovo Hospodinovo je přímé, v každém svém díle je věrný. Miluje spravedlnost a právo, Hospodinova milosrdenství je plná země.

Požehnání:

»At' Hospodin ti žehná a chrání tě, at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.«